

Πρό τινων μόλις ἡμερῶν γενομένης σκαφῆς πρὸς διόρθωσιν ὑπονόμου ἐν τῇ ὁδῷ Ἀριστείδου (ἀρ. 6) ἀκριβῶς πρὸ τοῦ καταστήματος τοῦ συλλόγου Παρνασσοῦ ἀνευρέθησαν λείψανα ἀρχαίων τειχῶν εἰς βάθος δύο περίπου μέτρων. Κτιζομένης δ' ἄλλοτε τῆς οἰκίας ἐν ἣ τὸ τοῦ συλλόγου κατάστημα, εἶχον ἀνευρεθῆ λείψανα πολλὰ τῶν τειχῶν τοῦ περιβόλου τῆς πόλεως, ὅστις ἐφαίνετο διευθυνόμενος πρὸς τὴν ὁδὸν Σοφοκλέους, ἔνθα πρὸ τίνος ἀνευρέθησαν λείψανα τειχῶν καὶ πύλης, κτιζομένης τῆς οἰκίας Πετράκη.

Ἐν τῇ ἐπὶ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου καὶ τῆς ὁδοῦ Λυκαβητοῦ κτιζομένης οἰκίας τοῦ κ. Μιχαὴλ Μελεῖ ἀνευρέθη κατὰ τὴν σκαφὴν τῶν θεμελίων ὡσεὶ ἑκατοστὺς τάφων, τῶν μὲν πλείστων κενῶν, τῶν δὲ λοιπῶν περιεχόντων ἀγγεῖα ἀνάξια λόγου. Πλὴν δὲ τούτων ἀνευρέθησαν καὶ λείψανά τινα ἐγγλύφων μαρμάρων καὶ στήλη ἐπιτυμβία ῥυθμὸν ἔχουσα ἠρώου καὶ φέρουσα ἐπιγραφὴν ΟΝΑΤΩΡΙΔΑΣ ΒΟΙΩΤΙΟΣ. Κοσμεῖ δ' αὐτὴν ἀνάγλυφον παριστὰν ἔφηβον φέροντα χιτῶνα ποδῆρη καὶ τὴν μὲν ἀριστερὰν χεῖρα ἔχοντα κεκαλυμμένην προφαίνοντα δὲ τὴν δεξιάν, δι' ἧς κρατεῖ ὄλπην (;) ἥτοι τὴν ἐν παλαιστραῖς χρήσιμον φιαλίδα τὴν ἐλαίου πλήρη. Προσσαινεὶ δὲ αὐτὸν πρὸς τὰ δεξιὰ κυνάριον, κατὰ παράστασιν οὐκ ἀσυνήθη ἐπὶ στηλῶν ἐπιτυμβίων. Ἡ ἐργασία τοῦ ἀναγλύφου εἶνε ἄτεχνος ἢ μᾶλλον ἐγένετο ἐν σπουδῇ· τοῦτο δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ κάτω. Ἡ δὲ κεφαλὴ εἶνε ἱκανῶς καλὴ. Σπουδαῖον δὲ καθίσταται τὸ ἄλλως κοινὸν τοῦτο ἔργον τῆς ἀρχαίας τέχνης διὰ τὴν διάσωσιν κυανοῦ χρώματος, δι' οὗ ἦτο βεβαμμένον ὅλον τὸ ἔδαφος, ἐφ' οὗ ἦτο ἐκτύπως ἐπιγεγλυμμένος ὁ ἔφηβος. Καὶ ἐπὶ τοῦ κυματίου δὲ καὶ τοῦ τυμπάνου τοῦ ἐπιστέφοντος τὸ ἠρῶον σώζονται ἴχνη βαφῆς ἐναλλάξ ἐρυθρᾶς καὶ κυανῆς.

Κατ' Αὐγούστον μῆνα σκαφῆς γινομένης ἐν Πειραιεῖ ἐν τινὶ οἰκίᾳ τοῦ κ. Μελετοπούλου μεταξὺ τοῦ τελωνείου καὶ τοῦ ἀγίου Σπυριδωνος, κατὰ τὴν θέσιν τοῦ ἀρχαίου Ἐμπορίου, εὐρέθη στήλη λίθου πεντελησίου περιέχουσα ψήφισμα λόγου ἄξιον ἐπὶ ἄρχοντος Θεμιστοκλέους. Διὰ τούτου δ' ἡ βουλὴ στεφανοῖ τοὺς παῖδας Λεύκωνος, τοῦ ἄρχοντος τοῦ Κιμμερίου Βοσπόρου, Σπάρτοκον, Παρισάδην καὶ Ἀπολλώνιον. Ὑπὲρ δὲ τὸ ψήφισμα εἶνε γεγλυμμένοι ἐν ἐκτύπῳ τρεῖς ἄνδρες, ὧν τὰ πρόσωπα ἀποκεκρουσμένα, οἱ μὲν δύο καθήμενοι, ὁ δὲ τρίτος ἰστάμενος. Εἶνε δ' οὗτοι ἢ οἱ τρεῖς παῖδες τοῦ Λεύκωνος οἱ ἐν ἀρχῇ τοῦ ψηφίσματος ἀναγεγραμμένοι, ἢ μᾶλλον κατὰ τὴν τοῦ κ. Κουμανούδη εἰκασίαν ὁ Σάτυρος καὶ Λεύκων, δῆλα δὲ ὁ πατὴρ καὶ ὁ πάππος τῶν ἀναγεγραμμένων, μνημονευόμενοι καὶ ἐν τῇ δε τῇ στήλῃ, ὁ δ' ἰστάμενος εἶνε ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων δεξιούμενος τοὺς εὐνοὺς αὐτῶ ἄρχοντας τοῦ Βοσπόρου. Εἶνε δ' ἕκ τε τοῦ Δημοσθένους καὶ ἐξ ἄλλων ψηφισμάτων γνωστὸς ὁ οἶκος οὗτος διὰ τὴν ἀπ' αἰῶνας ὄλους πρὸς τοὺς Ἀθηναίους εὖνοιαν αὐτοῦ, μάλιστα ἐκδηλουμένην διὰ τῆς ἄνευ τελῶν ἐξαγωγῆς τοῦ σίτου ἐκ τῶν μετὰ τὸν Πόντον λιμένων, τοῦθ' ὅπερ σπουδαιότατον διὰ πόλιν, ἥτις πλείστῳ τῶν πάντων ἀνθρώπων ἐπεισάκτω σίτῳ ἐχρήτο κατὰ Δημοσθένην. Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ψήφισμα ἐδημοσίευσε μετ' ἀξίων λόγου σημειώσεων ὁ δεινὸς στηλοκόπας καθηγητὴς κ. Κουμανούδης ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τοῦ Ἀθηναίου.

Ἐν τῷ τελευταίῳ φυλλαδίῳ τοῦ σπουδαίου νομισματικοῦ περιοδικοῦ τῶν Παρισίων *Mélanges de Numismatique*, δημοσιεύεται μελέτη τοῦ ἡμετέρου κ. Π. Λάμπρου περὶ τῶν νομισμάτων τῶν μεγάλων μαγίστρων τῆς Ῥόδου τοῦ τάγματος τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τῆς Ἱερουσαλήμ. Διὰ τῆς μελέτης ταύτης ἐκδίδονται τὸ πρῶτον εἰς φῶς 89 ἀνέκδοτα νομίσματα τῶν ἱπποτῶν τούτων, ἅπαντα κεχαραγμένα ἐν ἑπτὰ πίναξι. Μέγας πλοῦτος διὰ τῶν νομισμάτων τούτων προστίθεται εἰς τὴν νομισματολογίαν τοῦ τάγματος τοῦ ἀγίου Ἰωάννου.

Ἐν τῷ αὐτῷ φυλλαδίῳ ὁ κ. Π. Λάμπρος δημοσιεύει ἀνέκδοτον καὶ μοναδικὸν μέχρι τῆς σήμερον νόμισμα τοῦ Δαμαλᾶ κοπὲν ὑπὸ τοῦ κυρίου τῆς Χίου Μαρτίνου Ζαχαρία, ἵνα κυκλοφορῇ εἰς τὰς ἐν Πελοποννήσῳ κτήσεις του. Τοῦτο δὲ διότι ἡ Ζακελίνη, τελευταία βαρωνίς τῆς οἰκογενείας τῶν Δελαρῶς κυρίων τῆς Βελιγοστής καὶ τοῦ Δαμαλᾶ, ἐνυμφεύθη τὸν Μαρτίνον Ζαχαρίαν καὶ μετεβίβασεν αὐτῷ πάντα τὰ ἐπὶ τῆς μωραϊτικῆς βαρονίας δικαιώματά της.

(Ἐκ τοῦ περιοδικοῦ Παρνασσοῦ).